

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 2. května 2017 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Holíka a soudců JUDr. Pavla Peláka a Mgr. Jiřího Procházky o **odvolání obžalovaného** [REDACTED], nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 24. ledna 2017, č. j. 1T 41/2016 – 315, takto:

*Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu **v celém rozsahu zrušuje** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje** tak, že*

obžalovaný [REDACTED]

se uznává vinným, že

od [REDACTED] 2013 do [REDACTED] 2014, kdy byl při domovní prohlídce v místě trvalého bydliště [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] vydán dle ustanovení § 78 odst. 1 tr. řádu notebook HP [REDACTED], z kterého byla poté při znaleckém zkoumání zajištěna data ve vlastnictví [REDACTED], do

tohoto notebooku vědomě nainstaloval a nadále používal nelegální počítačový software, a to:

1) ·Autodesk AutoCAD [REDACTED],

2) ·Autodesk AutoCAD [REDACTED],

3) ·Autodesk AutoCAD [REDACTED],

vše od společnosti Autodesk Inc., se sídlem 111 McInnis Parkway, San Rafael, California 94 903, USA,

kdy toto jeho jednání je v rozporu s § 2, § 12, § 30 odst. 3, § 65 a § 66 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon),

t e d y

neoprávněně zasáhl nikoli nepatrně do zákonem chráněných práv k autorskému dílu,

č í m ž s p á c h a l

přečin porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi dle § 270 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání tří (3) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá a zkušební doba se stanoví na 1 (jeden) rok.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku **ukládá** soud obžalovanému též **trest propadnutí věci**, a to:

- notebook zn. Hewlett Packard [REDACTED], včetně zdrojového kabelu,

- externí harddisk zn. Western Digital [REDACTED].

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se **poškození** Intergram, Nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů o. s., Klimentská 1207/10, Praha 1, IČ: 00537772, Adobe Systems Incorporated se sídlem v 345 Park Avenue, San José, California 95110-2704, Autodek Inc, se sídlem v 111 McInnis Parkway, San Rafael, California 94 903, USA, zastoupených v ČR Voborník.Nigrini.Kipiel, advokátní kancelář Kladská 1489/5, Praha 2 - Vinohrady, Česká republika ČNS IFPI, Slavíkova 15, Praha 2, IČO: 00552518 **odkazují** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věci občanskoprávních.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Havlíčkově Brodě uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným ze spáchání přečinu porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1 trh. zákoníku, kterého se měl dopustit tak, že

I. nejméně v období od [REDAKCE] 2012 do [REDAKCE] 2014, v [REDAKCE] [REDAKCE], ulici [REDAKCE], pod přezdívkou „[REDAKCE]“, jako uživatel [REDAKCE] sítě a prostřednictvím uzlů „[REDAKCE]“, „[REDAKCE]“ ze svého počítače s IP adresou [REDAKCE] (adresní prostor společnosti Smart Comp a.s.) dalším zájemcům nabízel ke sdílení více než 24,28 Gb dat, která byla uložena na pevném disku notebooku HP [REDAKCE], přičemž nejméně 2475 audiovizuálních souborů o objemu dat 24,07 Gb umístěných v notebooku a které tvořily chráněné hudební soubory s díly, ke kterým vlastní oprávnění výrobci zvukových záznamů, kteří jsou členy České národní skupiny Mezinárodní federace hudebního průmyslu, ČNS IFPI, IČ 00552518, se sídlem Praha 2, Slavíkova č.p. 15, a jsou touto organizací zastupováni, dále autorů hudby a textů zastoupených OSA - Ochraným svazem autorský pro práva k dílům hudebním z.s., IČ: 63839997 a výkonných umělců (zpěváků, hudebníků a výrobců zvukově obrazových záznamů) zastoupených INTERGRAM, nezávislou společností výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů z.s., IČ: 00537772, bylo nabízeno vědomě a úmyslně v rozporu s ustanoveními § 2, § 12 odst. 4, písm. f) a § 18 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů,

kdy toto jeho jednání je v rozporu s § 2, § 12, odst. 4 písm. f), § 76 a § 80 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon),

II. v blíže nezjištěné době do dne 10.10.2014, kdy byl při domovní prohlídce v místě trvalého bydliště [REDAKCE], vydán dle ustanovení § 78 odst. 1 tr. řádu notebook HP [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], z kterého byla poté při znaleckém zkoumání zajištěna data ve vlastnictví [REDAKCE], do tohoto notebooku vědomě nainstaloval nelegální počítačový software, a to:

- 1) Autodesk AutoCAD [REDAKCE]
- 2) Autodesk AutoCAD [REDAKCE]
- 3) Autodesk AutoCAD [REDAKCE],

vše od společnosti Autodesk Inc., se sídlem 111 McInnis Parkway, San Rafael, California 94 903, USA,

dále

- 4) Microsoft Internet Explorer [REDAKCE],
- 5) Microsoft Office Professional [REDAKCE],

6)·Microsoft Windows 7 [REDACTED],
vše od společnosti Microsoft Corporation, se sídlem One Microsoft Way, Redmond,
Washington, USA,

dále

7)·Adobe Illustrator [REDACTED],
8)·Adobe InDesign [REDACTED],
9)·Adobe Photoshop [REDACTED],
10)·Adobe Reader [REDACTED] - Czech,
vše od společnosti Adobe System Incorporated, se sídlem 3445 Park Avenue, San
Jose, California, 95 110 -2704, USA,
všechny společnosti zastoupené v České republice Advokátní kancelář Voborník &
Nigrini & Kipiel, se sídlem Kladská č.p. 1489/5, Praha 2 - Vinohrady,

dále

11)·Total Commander od společnosti Ghisler Software GmbH, P.O. Box, CH-
3065 Bolligen, Švýcarsko, v České republice zastoupené společností JIMAZ spol. s
r.o., Heřmanova 37, Praha 7,

kdy toto jeho jednání je v rozporu s § 2, § 12, § 65 a § 66 zákona č. 121/2000 Sb., o
právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon).

Za tento trestný čin soud prvního stupně obžalovanému uložil trest odnětí
svobody v trvání devíti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání
jednoho roku a trest propadnutí věcí, a to notebooku zn. Hewlett Packard [REDACTED]
[REDACTED], včetně zdrojového kabelu a externího harddisku
zn. Western Digital [REDACTED].

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli poškození Intergram, Nezávislá společnost
výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů o.s.,
Klimentská 1207/10, Praha 1, IČ: 00537772, Adobe Systems Incorporated se sídlem
v 345 Park Avenue, San José, California 95110-2704, Autodesk Inc, se sídlem v
111 McInnis Parkway, San Rafael, Cilifornia 94 903, USA, zastoupených v ČR
Voborník.Nigrini.Kipiel, advokátní kancelář Kladská 1489/5, Praha 2, Vinohrady,
Česká republika ČNS IFPI, Slavíkova 15, Praha 2, IČO: 00552518 odkázáni se svým
nárokem na náhradu škody na řízení ve věci občanskoprávních.

Proti výrokům o vině a trestu napadeného rozsudku podal prostřednictvím
obhájkyne ihned po jeho vyhlášení obžalovaný odvolání, které následně písemně
rozvedl a odůvodnil. Napadá zákonnost domovní prohlídky nařízené Okresním
soudem v Havlíčkově Brodě dne 8. 10. 2014 pod č. j. ONt 549/2014 – 4. Příkaz
okresního soudu zcela postrádá samostatnou úvahu soudce, který převzal text
návrhu státního zástupce, nijak blíže nezkoumal důvodnost návrhu, vůbec se
nevypořádal s alternativami. Nelze tak připustit jako důkaz vyjádření obžalovaného
při domovní prohlídce, že právě on nainstaloval software DC++ sloužící ke sdílení dat
na notebook. Obžalovaný se však v žádném případě nevyjadřoval k tomu, kdo do

notebooku nainstaloval další programy uvedené v napadeném rozsudku. Z žádných důkazů a ani ze znaleckých posudků Petra Palackého a Ing. Viliama Chrenky nevyplývá, že audiovizuální díla umožnil sdílet právě obžalovaný, že by vytvořil soubory prostřednictvím nainstalovaných programů AutoCAD a MS Word, se žádným z nainstalovaných programů obžalovaný nepracoval. Nebylo zjištěno ani to, zda nalezené soubory byly vytvořeny konkrétně softwarem nainstalovaným v notebooku, nebylo prokázáno prohlížení či editování uvedených souborů na notebooku. Instalace programů Word a AutoCAD není příliš časově náročná a zvládne ji i mírně zkušený uživatel. V notebooku byl zřízen jediný uživatelský účet pod názvem „[REDAKCE]“, prostřednictvím kterého mohl notebook používat kdokoli. Obžalovaným předložený seznam wordovských dokumentů obsahuje výukové programy z oboru polygrafie, což je obor, který studuje manželka obžalovaného, nyní pracující v [REDAKCE] a podle obžalovaného dokazují, kdo vlastně celý notebook užíval. Pro polygrafické účely jsou využívány i další programy nainstalované na notebooku např. Adobe, Corel. Dokumenty typu Word, které obsahují v názvu jméno obžalovaného, byly naposledy editovány v roce 2011, tj. před instalací počítačového softwaru. Obžalovaný dále polemizuje s tím, že by v zaměstnání používal svůj notebook a v něm nainstalovaný program AutoCAD, což dokládá vyjádřením zaměstnavatele. Obžalovaný se v zaměstnání specializuje na oblast [REDAKCE] nemovitostí, výrobu [REDAKCE] plánů a v tomto odvětví se program AutoCAD využít nedá. Není důvod, aby obžalovaný instaloval zastaralé verze programu AutoCAD, pokud by je chtěl užívat k tvorbě výkresů či dalším činnostem. Soud prvního stupně se nezabýval tím, kdo a za jakým účelem instaloval další programy nalezené v notebooku, k čemu byly tyto fakticky využívány a jak obtížná byla jejich instalace. Každý, kdo si zakoupí počítač či notebook, si jej nechá připravit a zprovoznit IT specialistou, který jej event. doplní o další programy. Vina obžalovaného nebyla prokázána, a proto navrhl, aby jej odvolací soud obžaloby zprostil.

Odvolání bylo podáno oprávněnou osobou včas, splňuje nároky kladené na obsah odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu a odvolací soud tedy neshledal důvod pro zamítnutí či odmítnutí odvolání z formálních důvodů podle § 253 tr. řádu.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží jen, pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

V řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, nezjistil odvolací soud takové vady, které by mohly způsobit nesprávnost napadených výroků, byly dodrženy všechny obecné zásady, které mají zajistit provedení řádného a zákonného procesu, zejména zásady obžalovací, veřejnosti, ústnosti a bezprostřednosti. Obžalovaný byl v přípravném řízení seznámen s povahou a důvody svého trestního stíhání.

K hlavnímu líčení byl řádně předvolán, tohoto se účastnil a měl možnost vyjadřovat se k provedeným důkazům za přítomnosti zvoleného obhájce.

S otázkou procesního postupu souvisí námitka nezákonnosti nařízení domovní prohlídky v bytě obžalovaného. Přitom obžalovaný poukázal na korespondující rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 4PZo 14/2016, sp. zn. 4Tz 27/2014, rozhodnutí Ústavního soudu ČR, sp. zn. II. ÚS 789/06 a II. ÚS 2806/08. K tomu je třeba uvést, že příkaz k domovní prohlídce byl vydán Okresním soudem v Havlíčkově Brodě dne 8. 10. 2014 pod č. j. 0Nt 549/2014 – 4. Předmětem byla prohlídka bytu obžalovaného na adrese [REDAKCE]. Příkaz byl vydán za situace, kdy podle § 158 odst. 3 tr. řádu byly zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání přečinu porušení autorských práv, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl dopouštět neznámý pachatel pod přezdívkou „[REDAKCE]“, který z počítače s IP adresou [REDAKCE] nabízel ke sdílení audiovizuální díla v objemu 24, 07 Gb. Tyto skutečnosti vyplynuly z oznámení subjektu ČNS IFPI, která monitorovala činnost pachatele a provedla kontrolní stažení nabízených souborů. Uvedená IP adresa byla společností Smart Comp, a. s. přidělena právě obžalovanému [REDAKCE], bytem [REDAKCE]. Závěr okresního soudu, že se v místě bydliště obžalovaného mohou nacházet věci důležité pro trestní řízení, je tak dostatečně podložen zjištěnými skutečnostmi. Správný je zároveň závěr, že provedení domovní prohlídky v bytě, kde dochází k páčání trestné činnosti, je úkonem neodkladným ve smyslu § 160 odst. 4 tr. řádu. Jde o úkon, u kterého reálně hrozí zmaření v případě, že by byl proveden až po zahájení trestního stíhání. Předpoklad, že v bytě se nacházejí věci důležité pro trestní řízení, došel naplnění následně, kdy obžalovaný dobrovolně vydal na základě výzvy podle § 78 odst. 1 tr. řádu notebook HP [REDAKCE] a externí disk Western Digital s obsahem nelegálního softwaru a audiovizuálních děl, která byla nabízena k sdílení prostřednictvím programu Strong DC++. Příkaz k domovní prohlídce vydaný Okresním soudem v Havlíčkově Brodě je zdůvodněn přiměřeným způsobem v souladu s § 83 tr. řádu a odvolací soud jej proto neshledává procesně vadným. Takovýto závěr však nelze učinit ohledně postupu Okresního soudu v Havlíčkově Brodě při hodnocení protokolu o provedení domovní prohlídky (viz níže).

Svá skutková zjištění soud prvního stupně zde opřel o listinné důkazy, trestní oznámení a zprávy České národní skupiny mezinárodní federace hudebního průmyslu (ČNS IFPI), podle kterých obžalovaný z IP adresy [REDAKCE] přidělené podle zprávy společnosti Smart Comp, a. s. dne [REDAKCE] 2014 obžalovanému poskytoval ke sdílení celkem 24, 07 Gb dat s obsahem nejméně 2 475 audiovizuálních souborů, které jsou autorskými díly, bez oprávnění k takové činnosti. Podle protokolu o domovní prohlídce obžalovaný dobrovolně vydal notebook a pevný disk, které obsahovaly audiovizuální soubory sdílené přes nainstalovanou softwarovou aplikaci Strong DC++. Znaleckým posudkem bylo zjištěno, že na notebooku je nainstalován a nelegálně užíván software specifikovaný pod bodem II) skutkové věty napadeného rozsudku, přitom Windows [REDAKCE] je základním programovým vybavením počítače, bez kterého notebook nemůže fungovat. Program

AutoCAD je specifickým softwarem využívaným mj. pro [REDAKCE] práce, což odpovídá profesnímu zaměření obžalovaného, který pracuje jako [REDAKCE]. Vytříděním souborů uložených na notebooku a pevném disku lze dospět k závěru, že byly vytvořeny obžalovaným, konkrétně jde o soubory „[REDAKCE].doc, [REDAKCE].doc, [REDAKCE].doc, životopis [REDAKCE] [REDAKCE] a další.“ Obžalovaný v rámci domovní prohlídky prohlásil, že internetové připojení je vedeno na jeho osobu, že do počítače, který je jeho, nainstaloval program, pomocí kterého sdílel audiovizuální soubory.

Jednou ze základních zásad trestního řízení je presumpce nevinny formulovaná v § 2 odst. 2 tr. řádu, podle kterého, dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět jakoby byl vinen.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnost stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčí ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy, státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného, to nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Před soudem prvního stupně byly provedeny veškeré dostupné důkazy, které odvolací soud ve veřejném zasedání doplnil výsledkem znalce z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky, Ing. Viliama Chrenky. K upřesnění průběhu domovní prohlídky odvolací soud vyslechl svědka [REDAKCE], policistu, který domovní prohlídku prováděl. V řízení lze mít za prokázané, že v době od [REDAKCE] 2012 do [REDAKCE] 2014 bylo z počítače s IP adresou [REDAKCE] nabízeno ke sdílení nejméně 2 475 audiovizuálních souborů o objemu 24, 07 Gb, které jsou autorskými díly. To vyplývá ze zpráv společnosti ČNS IFPI se sídlem Praha 2, Slavíkova 15, která prováděla monitorování činnosti vztahující se k IP adrese [REDAKCE], jež byla společností Smart Comp, a.s. dne [REDAKCE] 2014 přidělena právě obžalovanému. Seznam společností ČNS IFPI předložených autorských děl odpovídá seznamu souborů, které byly umístěny v notebooku zn. HP a na externím disku zn. Western Digital vydaných obžalovaným před zahájením domovní prohlídky dne [REDAKCE] 2014 na základě výzvy podle § 78 odst. 1 tr. řádu. To je zřejmé ze závěrů znaleckého posudku z oboru kybernetiky – hardware, software, Petra Palackého. Znalecký posudek zároveň potvrzuje, že tato audiovizuální díla byla nabízena ke sdílení prostřednictvím nainstalovaného programu Strong DC++ ve stíhaném období.

Ve smyslu § 89 odst. 1 písm. b) tr. řádu je třeba v návaznosti na ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu v nezbytném rozsahu dokazovat, zda stíhaný skutek spáchal právě

obžalovaný. Důkazní situace v tomto směru byla komplikovaná tím, že obžalovaný po zahájení trestního stíhání odmítl ve věci vypovídat, prohlásil pouze, že je nevinný, skutku se nedopustil, vypovídat nechtěl proto, aby nikomu jinému neuškodil. Vzhledem k příbuzenskému poměru k obžalovanému odmítl i u hlavního líčení vypovídat svědkyně [REDAKCE], manželka, [REDAKCE], tchýně obžalovaného, [REDAKCE], tchán obžalovaného a [REDAKCE], matka obžalovaného. Tyto osoby mohly mít přístup k notebooku, mohly jej používat, to platí zejména pro manželku obžalovaného, která s obžalovaným žije ve společné domácnosti. Všechny tyto osoby podávaly v přípravném řízení vysvětlení, které je zaznamenáno formou úředních záznamů. Stejným způsobem se před zahájením trestního stíhání vyjadřoval k věci i obžalovaný. Byť jsou tyto úřední záznamy součástí trestního spisu, obsah vysvětlení je možné použít jako důkaz pouze se souhlasem obžalovaného a státního zástupce podle § 211 odst. 6 tr. řádu. Takovýto souhlas ze strany obžalovaného však dán nebyl. Podobně je třeba nahlížet i na vyjádření obžalovaného při domovní prohlídce, kdy po řádném poučení ve smyslu § 84 tr. řádu prohlásil, že software DC++ do notebooku nainstaloval on a používal jej ke sdílení souborů pod přezdívkou „[REDAKCE]“. Za situace, kdy k obsahu provedených důkazů nelze přihlížet a není zde žádný přímý důkaz, nelze dospět k závěru, že opatřené nepřímé důkazy tvoří uzavřený kruh nepřipouštějící pochybnosti o tom, že audiovizuální díla chráněná autorským právem sdílel s ostatními uživateli na síti internet právě obžalovaný a nikoliv jiná osoba, zejména jeho manželka [REDAKCE], která měla k notebooku rovněž vzhledem k vedení společné domácnosti neomezený přístup. Přitom je třeba vzít v úvahu, že instalaci programu Strong DC++, včetně stažení z internetu, provede běžně zkušený uživatel do pěti minut. Na to navazuje časově náročnější krok vytváření tzv. hash kódů, tj. vlastní nastavení softwaru. Celková časová dotace se pohybuje v řádu do patnácti minut, to plyne ze znaleckého posudku znalce Ing. Viliama Chrenky.

Počítačovým auditem provedeným znalcem Petrem Palackým bylo zjištěno, že na notebooku jsou nainstalovány mj. programy Autodesk AutoCAD [REDAKCE], Autodesk AutoCAD [REDAKCE], Autodesk AutoCAD [REDAKCE], Microsoft Internet Explorer, Microsoft Office [REDAKCE], [REDAKCE], Microsoft Windows 7 [REDAKCE], Adobe Illustrator, Adobe InDesign, Adobe Photoshop, Adobe Reader [REDAKCE] a Total Commander. Podle vyjádření zástupců zastupujících v ČR autory těchto programů (AK Voborník. Nigrini.Kipiel, Jimaz, spol. s r. o.) je zřejmé, že jde o nelegálně instalovaný software. Výsledkem znalce bylo zjištěno, že tyto programy byly na notebooku instalovány v období od [REDAKCE] 2013 do [REDAKCE] 2014. Všechny programy byly následně po jejich instalaci používány. I v tomto případě nelze vyloučit, že tento software nainstaloval a používal výlučně někdo jiný než obžalovaný za situace, kdy nelze vycházet z procesně bezvadné výpovědi obžalovaného či svědkyně [REDAKCE]. Znalcem předložený seznam dokumentů typu Microsoft Word obsahuje soubory, které byly vytvořeny i (a zejména) před instalací softwarového balíku Microsoft Office [REDAKCE]. Ani podle znaleckých závěrů nelze určit autora těchto dokumentů a ani to, kdo tyto soubory prostřednictvím nelegálního softwaru editoval či prohlížel. Soubory, které by podle svého názvu mohly mít spojitost právě s obžalovaným, byly vytvořeny, resp. naposledy změněny, ještě před 12. 9. 2014.

Nad to je nepochybné, že textový editor Microsoftu používala manželka obžalovaného, [REDAKCE], o čemž svědčí názvy a obsah souborů, které spadají do oblasti polygrafie, tj. oboru, který jmenovaná studuje. I grafický software Adobe a program Total Commander mohla nainstalovat a používat osoba rozdílná od obžalovaného.

Jiné závěry však odvolací soud zaujímá ve vztahu k programu Autodesk AutoCAD. Jde o program, podle listiny předložené státním zástupcem sloužící k projektování v různých oborech strojírenství, stavebnictví, architektury atp., včetně [REDAKCE]. Jde tedy o technicky zaměřený program zasahující i do oboru, ve kterém obžalovaný pracuje, tj. jako [REDAKCE] společnosti [REDAKCE]. Ze znaleckého posudku bylo zjištěno, že vydaný externí disk obsahuje celkem 3 180 souborů ve formátu AutoCAD (přípona .dwf, .dwg). Na pevném disku notebooku se pak nachází celkem 3 452 těchto souborů. Tyto soubory obsahují různé výkresy (příčné řezy, půdorysy, pohledy apod.). Seznam těchto souborů je zaznamenán na nosičích CD, které tvoří přílohu znaleckého posudku. Software Autodesk AutoCAD byl na notebook vydaný obžalovaným instalován v době od [REDAKCE] 2013 do [REDAKCE] 2013. Po datu této instalace byly prostřednictvím těchto programů v notebooku uložené soubory editovány či prohlíženy, to je zřejmé i z data poslední změny souborů tak, jak je uvedeno na přílohových CD. Vzhledem k charakteru a obsahu souborů, k jejichž prohlížení či editaci byl použit program Autodesk AutoCAD, lze vyloučit, že tento program nainstalovala a zejména používala jiná osoba než právě obžalovaný. Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že tento program ani notebook není obžalovaným používán v zaměstnání. V úvahu je třeba vzít rovněž to, že instalace a nastavení programu AutoCAD je složitější a časově náročnější, trvá v závislosti na verzi programu mezi 80 – 90 minutami a tento proces již vyžaduje zkušenějšího uživatele, kterým je vzhledem k technickému zaměření právě obžalovaný oproti manželce [REDAKCE].

Odvolací soud tedy napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 3 tr. řádu nově uznal obžalovaného vinným pouze tou částí jednání spočívající v tom, že od [REDAKCE] 2013 do [REDAKCE] 2014, kdy byl při domovní prohlídce v místě trvalého bydliště [REDAKCE], [REDAKCE], vydán dle ustanovení § 78 odst. 1 tr. řádu notebook HP [REDAKCE], z kterého byla poté při znaleckém zkoumání zajištěna data ve vlastnictví [REDAKCE], do tohoto notebooku vědomě nainstaloval a nadále používal nelegální počítačový software, a to Autodesk AutoCAD [REDAKCE], Autodesk AutoCAD [REDAKCE] a Autodesk AutoCAD [REDAKCE], vše od společnosti Autodesk Inc., se sídlem 111 McInnis Parkway, San Rafael, California 94 903, USA, kdy toto jeho jednání je v rozporu s § 2, § 12, § 30 odst. 3, § 65 a § 66 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon).

Obžalovaný, aniž by zakoupil program Autodesk AutoCAD [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] od společnosti Autodesk Inc. se sídlem ve Spojených státech amerických, tento program nainstaloval na svůj notebook a poté tento program používal, čímž porušil

shora citovaná ustanovení zák. č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským. Bez oprávnění užil program, který je autorským dílem ve smyslu § 2 odst. 2 autorského zákona bez svolení autora či jiné oprávněné osoby, přičemž za užití se podle autorského zákona považuje i užití počítačového programu pro osobní potřebu fyzické osoby. Obžalovaný tedy neoprávněně zasáhl do zákonem chráněných práv k autorskému dílu a tento zásah je třeba považovat za nikoli nepatrný. Používal program v hodnotě 385.109 Kč podle vyjádření zástupce společnosti Autodesk Inc. v ČR a použil jej opakovaně. Obžalovaný věděl, že svým jednáním porušuje autorská práva oprávněných subjektů, naistaloval programy s neplatným klíčem, dále je používal a následek v podobě porušení autorských práv způsobit chtěl, byl si vědom, že nenastane žádné překážky, která by vzniku tohoto následku zabránila (§ 15 odst. 1 písm. a/ tr. zákoníku). Po objektivní i subjektivní stránce naplnil obžalovaný skutkovou podstatu přečinu porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi dle § 270 odst. 1 tr. zákoníku.

Trest byl obžalovanému uložen v rámci trestní sazby § 270 odst. 1 tr. zákoníku, horní hranice trestní sazby je zde stanovena ve výměře dvou roků. I odvolací soud akcentoval doposud řádný život obžalovaného, nelze mu přičítat žádnou přitěžující okolnost. Proto i odvolací soud volil trest mírný a ryze výchovný, a to trest odnětí svobody v trvání tří měsíců podmíněně odložený podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku na zkušební dobu jednoho roku. Zároveň odvolací soud uložil obžalovanému trest propadnutí věci, a to notebooku zn. Hewlett Packard [REDACTED], včetně zdrojového kabelu a externího harddisku zn. Western Digital [REDACTED]. Obě dvě věci, které obžalovaný vydal podle § 78 odst. 1 tr. řádu, byly použity ke spáchání trestného činu. Na notebooku byly instalovány programy AutoCAD [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], které obžalovaný používal k editaci či prohlížení souborů uložených jak na pevném disku notebooku, tak na externím harddisku (§ 70 odst. 2 písm. a/ tr. zákoníku).

Shodně jako soud prvního stupně odvolací soud rozhodl o náhradě škody poškozených, kteří se připojili s nárokem na náhradu škody. Odvolací soud při respektování zásady zákazu reformace in peius podle § 259 odst. 4 tr. řádu za situace, kdy odvolání bylo podáno pouze obžalovaným, odkázal poškozené podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 2. května 2017

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracoval

[redacted]

Za správnost vyhotovení:

[redacted]